

рятъ по срѣдата си, като я покриватъ съ червена или зелена кърпа (за забраждане), а всички други се качватъ кой къде е билъ и всичко пакъ се отнася назадъ. На излизане братътъ повежда колата, като се прекръсти, а момитѣ запѣватъ :

Баща Калина продава,
Та баре да е за много,
За половниче жълтици,
За шиникъ бѣли грошове, и т. н.

Тая пѣсень се пѣе на колата докато годеницата се прощава съ домашнитѣ си и имъ цалува ржка. Като стигнатъ у момкови, момитѣ запѣватъ друга пѣсень :

Излѣзни мале, момкова,
Да срѣщнешъ снаха денница,
Да срѣщнешъ сина месеца, и т. н.

Тогава деверътъ слиза отъ колата, сваля годеницата и я туря на бѣло калчицно платно, което свекървата е послала отъ колата до кѣщния прагъ, дето ѝ турятъ подъ мишцитѣ по единъ самунъ и по една каделя вълна ; съ тѣхъ тя прекрачва прага и отива до нощвитѣ та ги слага тамъ. Послѣ ѝ подаватъ киска да покажи какъ се мѣси, даватъ ѝ масъ да намазва вратата на кръстъ по четирѣтѣ кишета и я каратъ да погледне нагоре изъ куминя, за да ѝ бждяли чернооки дѣцата. Като свърши всичко това, даватъ ѝ сито да сѣе, постилатъ ѝ брашнянъ чувалъ на който тя стѣпа ; тогава се приближаватъ сички до нея, тя имъ цалува ржка, и съ това годежътъ се счита за свършенъ.

СВАДБА.

Тукъ ще разкажемъ, като по-оригинално, какъ ставатъ свадбитѣ въ Демиръ-Хасарско. Тѣ ставатъ обикновено отъ 15 октомври до 10 ноември, когато бравитѣ сж най-тлѣсти и новитѣ вина втасали за пиене. Презъ друго врѣме на годината ставатъ рѣдко свадби и то повече на вдовци и последни сиромаси. Церемонитѣ почватъ още отъ срѣда на недѣлята въ която ще става вѣнчавката, като се замѣсватъ особени хлѣбове и пити за свадбенитѣ гощавки. Въ четвъртъкъ *сѣкагъ дѣски*, т. е. даватъ се гощавки, при които ставатъ по-